

BOG

NATTERÆD (/BOEGER/NATTERAED)

Af John Kenn Mortensen (/forfattere/john-kenn-mortensen)
(2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

[SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A48463908&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-basis%3A48463908&fragment=content))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/natteraed) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/natteraed&title=Natteræd)

[u=http://litteratusiden.dk/boeger/natteraed&title=Natteræd](http://litteratusiden.dk/boeger/natteraed&title=Natteræd))

Tweet (<https://twitter.com>

[url=http://litteratusiden.dk/boeger/natteraed&status=Natte](https://twitter.com)

Nogle mareridt er så skræmmende, at ord ikke slår til. Men så er det godt, vi har John Kenn Mortensen.

TAGS:

[BØRNEBØGER \(/TAXONOMY/TERM/12545\)](#)

[BØRN \(/TAXONOMY/TERM/1486\)](#)

[DÆMONER \(/TAXONOMY/TERM/2497\)](#)

[GYS \(/TAXONOMY/TERM/13722\)](#)

[MONSTRE \(/TAXONOMY/TERM/7349\)](#)

[OVERNATURLIGE VÆSENER \(/TAXONOMY/TERM/8114\)](#)

[SPØGELSER \(/TAXONOMY/TERM/9911\)](#)

[UHYGGE \(/TAXONOMY/TERM/10935\)](#)

[FOR 12 ÅR \(/TAXONOMY/TERM/21271\)](#)

[FOR 13 ÅR \(/TAXONOMY/TERM/24796\)](#)

[FOR 14 ÅR \(/TAXONOMY/TERM/21273\)](#)

[FOR 15 ÅR \(/TAXONOMY/TERM/21274\)](#)

[FOR 16 ÅR \(/TAXONOMY/TERM/21275\)](#)

ANMELDELSE

04 aug.20

Nogle mareridt er så skræmmende, at ord ikke slår til. Men så er det godt, vi har John Kenn Mortensen.

Mørket er et skræmmende sted. Især for et fantasifuldt sind. Og er der noget, John Kenn Mortensen er garant for, så er det fantasi. Sprudlende, underfundig og ikke mindst forbandet skræmmende.

Med 'Natteræd' tager John Kenn Mortensen os med på en visuel rejse ind i de mareridt, hvor monstre venter os. Bogen indledes med en kort, grotesk historie af Peter Adolphsen (<https://litteratursiden.dk/forfattere/peter-adolphsen>) og består derfra af en række hånd tegnede illustrationer, der én for én fremstiller et mareridts scenarie med barnets møde med nattens skabninger som udgangspunkt. Illustrationerne har ingen fortællermæssig sammenhæng – andet end den uhygge, der gennemvæder hver og én af dem - men de fanger på smukkeste vis den følelse, jeg selv havde som barn, hvor man stirrer ind i mørket af frygt for, hvad der stirrer tilbage.

Tegningerne er dragende og foruroligende, men efterhånden som man lader sig indfange af de obskure scenarier og kaster frygten fra sig, ser man også glimt af omsorg, venskab og sammenhold. Ikke bare imellem børnene, fanget i mørket, men også imellem monster og barn. Som den kutteklædte skikkelse med de døde øjne, der kaster et beskyttende lys over en sovende dreng, fanget i sin seng på et oprørt hav. Eller de troldmandslignende væsener, der bærer to børn sikkert igennem et faretruende landskab, hvor ondskabsfulde feer ligger på lur.

Okay, så der er også børneædende klovne, deformede skabninger i kufferter og hovedløse børn, der holder hovederne over sig som balloner. MEN! Imellem disse glimt af gru opstår en slags hyldest til mareridtene. Man kan næsten se monstre takke børnene for deres natterædsel. Uden den ville monstre ikke eksistere.

'Natteræd' er ikke en bog, man læser fra ende til anden. Det er et opslagsværk, hvor du kan bladere til en tilfældig side, og lade dig gribe af den skræmmende historie, der gemmer sig bag den enkelte tegning. Bogen er på mange måder Mortensens Post-it monstres infernalske storebror, hvor 'Natteræd' - til forskel fra førnævnte - har taget et både detaljemæssigt og udtryksmæssigt skridt op ad rangstigen. Det er virkelig en kunstner, der folder sig ud.

Til gengæld kunne jeg personligt godt have ønsket mig, at Mortensen forsøgte sig med at sætte tegningerne ind i en større, sammenhængende fortælling – som fx den norske illustrator Lisa Aisato har gjort for nylig med sin fascinerende *Livet* – illustreret (<https://litteratursiden.dk/boeger/livet-0>).

Samtidig kan jeg ærgre mig over, at der ikke følges op på Peter Adolphsens fortælling i starten. Der er noget tiltalende ved kombinationen af Adolphsens groteske fortælling og Mortensens morbide illustrationer. I *'Natterød'* bliver det kun til en smagsprøve, som desværre går lidt i glemmebogen, og som læser savnede jeg en tilbagevendende til den korte fortælling.

Det havde været en fornøjelse, hvis bogen var blevet krydret med flere af dem undervejs. I så fald tror jeg, at oplevelsen af *'Natterød'* havde taget springet fra det mareridtsagtigt gode til det infernalsk fantastiske.

BOGDETALJER

Andre bøger af John Kenn Mortensen